

at der i denne Henseende er sket Fejl, om end jeg indrømmer, at jeg og mit Parti har været med til at faa en Sammenblanding frem her; men det var vel ud fra den Betragtning, at man blot stod overfor en rent forbigaaende Arbejdsløshedsperiode. Det er sikkert rigtigt, hvad der fra forskellig Side er sagt, at afdøde Indenrigsminister Berg havde en dyb Forstaaelse af, at det gjaldt om, at Arbejdsløshedsforsikringen kom fri af al den ekstraordinære Understøttelse, som Tidernes Ugunst havde gjort nødvendig her i Landet.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsfonden maa jeg sige, at jeg staaer noget tvivlende overfor, om man har fundet de rette Former for Tilvebringelsen af denne Fonds Midler. Det forekommer mig at være et usædvanlig stort Tilskud, Statskassen her skal yde; jeg tænker endda ikke saa meget paa de 7 Millioner en Gang for alle, jeg er mere betænkelig ved den Maaade, hvorpaa man knytter Statsstøtten til denne Fond, nemlig saaledes, at Staten i al Fremtid skal betale $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, som Fonden afholder i Anledning af Arbejdsløshedsunderstøttelse og i Tilskud til Nødarbejder og Oprettelse af Kursus. Jeg er ret betænkelig ved at knytte dette saa fast sammen, og jeg vil ogsaa med Hensyn til dette Punkt indtrængende henstille til Udvalget og den højtærede Indenrigsminister nøje at overtænke, om denne Form er rigtig.

En Ting endnu vil jeg sige om denne Fond — idet jeg ligesom vistnok allerede en foregaaende Taler har gjort, vil gøre opmærksom paa det betænkelige ved, at der er een Myndighed, der skal sætte denne Fond i Virksomhed, og en anden, der skal bestyre den, naar den endelig er traadt i Virksomhed. Den Splittethed, der findes paa dette Punkt, forekommer mig at være ikke saa lidt kunstig. Jeg tror, at det bedste vilde være, at der her kun var een Myndighed, som har Ansvaret baade for Igangsættelsen af denne Fonds Virksomhed og for Bestyrelsen af den. Det forekommer mig, at Ansvaret bliver noget udvisket, naar der er to Myndigheder, der her skal staa ved Siden af hinanden. Jeg henstiller til Udvalget og den højtærede Minister — der er jo stillet stor Forhandlingsvillighed i Udsigt fra alle Sider — at overtænke dette Forhold.

Med Hensyn til Nødhjælpsarbejderne tror jeg, at den største Vanskelighed kommer til at ligge i at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Nødhjælpsarbejder. Den Fortegnelse over Nødhjælpsarbejder, som vi har modtaget sammen med Lovforslaget, giver Rum for megen Uklarhed. Overfor visse af

disse Foretagender er Spørgsmaalet holdt aabent, overfor andre er der en bestemt Udtalelse om, at de kan i alt Fald ikke anses for at være Nødhjælpsarbejder, overfor andre tages der Forbehold o. s. v. Efter min Mening vil ude i den praktiske Befolkning, i Kommunerne, hos private o. s. v., det Grundsynspunkt blive det afgørende — det kan jeg forsikre det høje Ting om —, om disse Arbejder kan betale sig; og er man paa Forhaand klar over, at de ikke kan betale sig, vil det kun blive i rene Undtagelsestilfælde, at man gaar til dem.

Jeg mener ogsaa, at dette Grundsynspunkt er rigtigt. Et Arbejde maa, for at der overhovedet kan være nogen Gavn ved at faa det udført, kunne betale sig. Der er i denne Forbindelse talt ikke saa lidt om den moralske Fordel, der skulde ligge i at give Arbejde i Stedet for Understøttelse. Jeg vil bede det høje Ting om at betænke, at Arbejdet har nu en Gang det ved sig — det ligger i dets Væsen —, at hvis der skal være Velsignelse ved det, saa skal man have en Følelse af, at det frembringer Værdier; det Arbejde, der ikke kan udføres ud fra den Følelse, at der er blivende Værdier i det, vil den, der skal udføre det, aldrig blive glad ved. Jeg vil her henstille til Arbejdsgivere og Arbejdere, at de, naar de kommer sammen for at forhandle om Prisen, da tager denne Side af Sagen med i Beregning. Ogsaa Arbejderorganisationerne maa, naar de fastsætter deres Tariffer, overveje, om de ligger paa et saadant Punkt, at Arbejdet kan blive rentabelt. Thi hvis man gennem Tarifferne faar bragt Normallønnen op paa et højere Punkt end det, hvor Arbejdet er rentabelt, saa bidrager Arbejderorganisationerne til at føre os ned i den dybeste Armod alle sammen. Jeg kan ikke tvivle om, at Socialdemokratiet, der rummer saa mange praktiske Mænd, har Forstaaelsen heraf lige saa vel som jeg; men jeg vil henstille til Partiet og navnlig til dem, der har med Løn-tariffernes Fastsættelse at gøre, at de drager Omsorg for, at de ved Tariffastsættelsen finder det Punkt, hvor Arbejdets Rentabilitet ligger. Hvis ikke det Punkt kan blive fundet, bliver det smaat med Arbejdet her i vort Land, hvilke Foranstaltninger man saa i øvrigt gaar til.

I øvrigt glædede det mig at høre i alt Fald det ærede Medlem Hr. Stauning — men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var inde paa den samme Udtalelse — sige, at naar vi kommer over det vanskelige Punkt at faa bestemt, hvad der skal forstaaes ved Nødhjælpsarbejde, og vi altsaa staaer overfor en Række Fore-